

Triệu Huỳnh Võ

Tiểu sử, Ông Triệu Huỳnh Võ sinh năm 1937 ở Tỉnh Cần Thơ. Thời kỳ Trung học, ông theo học tại trường Trung học Phan Thanh Giản Cần Thơ rồi sau đó lên học tiếp ở trường Trung học Pétrus Ký ở Sài Gòn. Sau khi đỗ bằng Tú Tài 2 ban Toán năm 1958, ông thi đậu và theo học ở Học Viện Quốc Gia Hành Chánh (HVQGHC) Sài Gòn, nơi đào tạo các viên chức chỉ huy cao cấp trong guồng máy Hành Chánh của Việt Nam Cộng Hòa. Ông đã tốt nghiệp Thủ khoa, Khóa 6, Ban Đốc sự Hành Chánh vào năm 1961 và được bổ nhiệm về phục vụ ở Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tỉnh Báo (ĐUTUTB), một cơ quan tình báo chiến lược trực thuộc Phủ Tổng Thống. Đầu năm 1965, ông được cử du học tại Đại Học USC (University of Southern California) ở Hoa Kỳ, trong Chương trình tốt nghiệp Thủ Khoa của HVQGHC để đào tạo Giảng viên cho HVQGHC. Sau khi lấy bằng Cao Học Hành Chánh Công Quyền (Master of Public Administration) vào năm 1967, ông về nước và tiếp tục phục vụ ở Phủ ĐUTUTB.

Đến giữa năm 1968 là lúc có các cuộc tổng tấn công của Việt cộng năm Mậu Thân, ông được điều động qua phục vụ ở Phủ Thủ Tướng, tại số 7 đường Thống Nhất, để giữ chức vụ Giám Đốc Nhà Chính Trị vào thời kỳ Giáo sư Trần Văn Hương làm Thủ Tướng Chính phủ thay thế cho Thủ Tướng tiền nhiệm là Luật sư Nguyễn Văn Lộc.

Đến đầu năm 1972, ông được bổ nhiệm làm Phụ Tá Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng, ngang hàng một Tổng Giám Đốc, cho các vị Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng Nguyễn Văn Vàng và về sau cho Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng Bửu Viên, vào thời kỳ Đại Tướng Trần thiện Khiêm là Thủ Tướng Chính Phủ. Cũng trong năm này, ông đã đại diện Chính phủ tiếp nhận Hải Cảng Sâu ở Đà Nẵng do quân đội Mỹ chuyển giao lại cho chính phủ Việt Nam Cộng Hòa. Đến tháng 5 năm 1974, ông được bổ nhiệm là Phụ Tá Đặc Biệt, ngang hàng một Thứ Trưởng, cho Tổng Trưởng Bộ Dân Vận và Chiêu Hồi qua các trào của ông Hoàng Đức Nhã và Bác sĩ Hồ Văn Châm làm Tổng Trưởng ở Bộ này.

Sau 30-4-1975, ông đi tù cộng sản tại các trại Hà Tây, tỉnh Hà sơn Bình, và trại Nam Hà, tỉnh Hà nam Ninh ở miền Bắc cho đến tháng 9 năm 1987 mới được ra khỏi tù.

Đến tháng 12 năm 1990, ông và gia đình gồm vợ và cô con gái, được cho đi Mỹ theo diện đoàn tụ, kết hợp với diện ty nạn chính trị trong danh sách HO4. Vì có con trai đã vượt biên năm 1979 bảo lãnh, nên chỉ có cô con gái được hưởng diện ty nạn, còn hai vợ chồng ông vẫn thuộc diện đoàn tụ gia đình. Gia đình ông đã định cư tại Thủ phủ Sacramento.

Ngay vào đầu năm 1991, ông đã vào làm Trợ Giáo (Teacher Aide) cho Học Khu Elk Grove, và chỉ một thời gian ngắn sau đó ông được tuyển dụng làm Chuyên Viên về Dịch vụ An sinh (Human Service Specialist) cho Quận Hạt Sacramento. Cô con gái lúc qua Mỹ, mới 16 tuổi, đã tốt nghiệp bác sĩ Nha Khoa của Đại học USC năm 1998, và đang có phòng mạch ở Sacramento. Ông về hưu vào giữa năm 2005. Hiện nay gia đình ông và gia đình cô con gái vẫn tiếp tục sống ở thành phố Elk Grove, phía nam của quận hạt Sacramento.

Về sinh hoạt cộng đồng, ngay từ đầu năm 1992, ông là Chủ tịch sáng lập Hội Cựu Tù Chính Trị Việt Nam ở Sacramento, một hội bất vụ lợi, đã nhận được các ngân khoản trợ cấp của chính phủ Liên bang trong nhiều năm liền để giúp đỡ cho các cựu tù chính trị VN được dễ dàng hội nhập vào đời sống mới trên đất nước Hoa Kỳ. Hiện ông vẫn luôn có mặt trong các sinh hoạt của các hội đoàn Cựu Tù Chính Trị VN và Liên Hội Cựu Quân Nhân VNCH ở Thủ phủ Sacramento. Ông cũng thường được các hội đoàn trên mời đến nói chuyện vào các Ngày Quốc Hận, Ngày Thành Lập Chính thể VNCH v.v.

Trong những đồng điều viết sách *Dur Thị Diễm Buồn* là người tự phát hành sách của mình. Nhưng sách tôi sau lần thứ nhứt ra mắt ở Chicago, lần thứ hai ở Paris, cho đến nay thì không ra mắt sách nữa! Và cũng rất ít bán ở các tiệm sách vì một vài lý do bình thường nhưng khó mà nói ra!

Tôi biết mình là một người viết mới, chưa kinh nghiệm, chưa nổi tiếng, chưa là thành viên trong hội đoàn hay đoàn thể nào... Cho nên tôi rất thích hợp phổ biến sách mình ở các hội chợ Tết Nguyên Đán, như: Hội chợ Tết Sinh Viên (Nam California, 10 năm liên tục). Hội chợ Tết Cộng đồng ở San Jose, ở Arizona, San Fransicos, Chicago, Sacramento, Origan, Saettle... Hoặc các hội hè, những buổi gây quỹ cho thương phế bệnh, cho chùa, cho nhà thờ... cùng các Đại hội của các hội đoàn, đoàn thể huy tụ đông người Việt, nhứt là hội cựu quân nhân, hội cựu tù nhân Chánh Trị.

Riêng hội cựu học sinh các trường, nhứt là trường xưa của tôi Trung Học "*Phan Thanh Giản & Đoàn Thị Diễm*" Cần Thơ. Được tổ chức hàng năm luân lưu, rải rác trên các tiểu ban Hoa Kỳ, nước Canada, xa hơn nữa là Úc Đại Lợi... Trong những buổi đại hội này rất đông cựu nhân viên hành chánh, giáo sư và nhứt là cựu học sinh ở các nơi, trong và ngoài nước Mỹ... Gần đây có cựu học sinh ở Việt Nam qua tham dự.

Những lần phổ biến sách của mình ở Đại hội trường nhà, ban tổ chức không nhận chi phí nào của tôi phổ biến sách trong những ngày đại hội. Vì ai mà chẳng biết “*Văn chương hạ giới rẻ như bèo...*” nhưng tôi vẫn được thầy, cô và đồng môn ủng hộ nhiệt tình. Có điều từ đại hội lần đầu vào năm 1997 cho đến lần mới nhất 2021. Đã hai mươi mấy năm, hai mươi mấy lần đại hội trường tôi đều có dự, nhưng chưa lần nào sách bán được đủ tiền cước phí đi về! Nhưng tôi vui lắm, vì viết và đọc là niềm vui là nỗi đam mê phải có trong đời sống của mình, và trong thời gian này, tôi gặp lại thầy cô, đồng môn cả nơi trong và ngoài nước Mỹ. Những đồng môn từ VN qua (có khi ở cùng xóm) mà hơn 40 năm mới gặp lại... Biết bao nhiêu kỷ niệm thời tuổi ngọc, và hồi ức xa xưa trở về... nói sao cho hết!

Trong những đồng môn đến dự đại hội, có một người khiến tôi chú ý nhớ mặt chớ không biết anh tên gì, vì không phải đại hội trường năm nào anh cũng đến dự. Cho đến hội chợ Tết Nguyên Đán ở Sacramento năm 2005, gặp lại khi anh đến gian hàng sách báo của tôi. Anh vẫn điềm nụ cười mỉm và nhỏ nhẹ như mỗi lần anh dự đại hội trường lúc nào cũng đến ủng hộ sách.

Anh vui vẻ, nhẹ giọng, hỏi:

- Năm nay may mắn gặp chị ở hội chợ Tết, hình như chị ở tiểu bang nào đó, chớ không ở đây thì phải?

Tôi cười vui vẻ trả lời:

- Dạ thưa anh, gia đình tôi cư ngụ ở Chicago. Đã dời về California hơn nửa năm nay (sống gần con gái làm việc ở ngoại ô Sacramento). Còn anh ở đâu, mà đến dự chợ Tết này...

Anh lựa mấy cuốn sách, và bảo:

- Tôi ở Sacramento lâu rồi chị ơi. Sách của chị có cái tên hay, cái bìa đẹp! Nên gian hàng sách của chị nổi bật hơn các gian hàng sách báo khác...

Tôi cảm thấy vui, lấy mấy cuốn sách đưa anh cười và lí lắc:

- Cảm ơn anh, mình đặt tên sách hay, làm bìa sách đẹp đâu có bị phạt, nên tôi gì không làm theo ý mình và đẹp lòng độc giả... Tôi chắc anh chưa có sách này, nay mới có dịp gặp lại, anh lấy về xem đi... Sách cũ đã in mấy năm rồi, nhưng anh chưa đọc thì là sách mới...

Anh Triệu Huỳnh Võ cười hiền, lần sau ở buổi gây quỹ cho thương phế binh, anh đến gian hàng sách tìm mua hết những quyển sách của tôi mà anh chưa có. Và sau này cứ gặp ở đâu có gian hàng sách... anh đều đến hỏi: “Năm nay chị có sách mới chưa?” Anh là người điềm đạm cười nhiều hơn nói. Đã ở tuổi hoàng hôn nhưng trên mặt anh vẫn còn nét thanh tú phương phi của những chàng trai đẹp ở miền sông Hậu. Hiền thê anh người Long An, chị cũng vui vẻ chân thật không kém chồng, ngoài ra chị còn có nét mỹ miều của phụ nữ miệt Bến Lức nổi tiếng có mía ngọt thanh tho, có khóm vàng như nghệ ngon ngọt nổi tiếng Việt Nam...

Trường Trung học Phan Thanh Giản và Đoàn Thị Điểm chúng tôi rất đúng với lời người xưa đã nói “*Trai là Quang Trung/Gái là Trưng Vương*” Tôi được biết xuất thân từ trường Trung học Phan thanh giản&Đoàn Thị Điểm Cần Thơ có: Thủ Tường VNCH ông Nguyễn Văn Tâm. Dân Biểu Quốc Hội ông Nguyễn Bá Cẩn.

Tướng Nguyễn Khắc Bình, Tướng Lâm Quang Thi... Đại tá Tỉnh Trưởng Trần Thanh Nhiên, Đ/Tá HQ Trần Thanh Điền... Bộ Trưởng Giáo Dục Nguyễn Văn Trường, Phạm Hoàng Hộ, Thanh tra Giáo dục miền Nam Nguyễn Hữu Lễ... Còn nhiều, và nhiều vị trong giới Văn Học Nghệ Thuật làm rạng danh Nam Kỳ Lục Tỉnh và nước Việt Nam: Nhạc sĩ Tr/Tá Anh Việt, Tài tử kiêm ca sĩ Băng Châu, nhà văn Lê Xuyên, Sơn Nam, Út Trà Ôn (thuở địa danh ông thuộc tỉnh Cần Thơ)...

Kính thưa quý anh chị, đại sư huynh Triệu Huỳnh Võ là đồng môn của chúng tôi. *Nhưng khi huynh ra trường Phan Thanh Giản thì cô tiểu muội DTDB mới có 8 tuổi thôi!* Anh là người hiền lành, ít nói và rất kín tiếng. Cho mãi sau này lúc dự đại hội cựu học sinh trường ở nước Úc, tôi nghe mấy anh chị đồng môn cùng lớp với anh thuở còn chung trường thủ thi thì thâm to nhỏ với nhau rằng:

*“...Sư huynh Triệu Huỳnh Võ của chúng ta ngày xưa là mỹ nam, và là học sinh ưu tú nhất của trường mình đó đã! Quý vị có biết không? Sau phần 2 anh vào Quốc Gia Hành Chánh. Tốt nghiệp **Thủ Khoa** khóa 6, năm 1961. Và tui còn biết thời VNCH, huynh đã từng giữ các chức vụ: “Phụ Tá Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng. Phụ Tá Đặc Biệt Tổng Trưởng Bộ Dân Vận- Chiêu Hồi trong Nội Các của Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm” và tu nghiệp ở Mỹ mấy lần nữa đó nghe...”*

Một chị đồng môn thân khác ngồi gần bên, bèn gật gù lỏn lỏn cười mỉm chi cợt rồi lớn họng trêu ghẹo:

*“...Mèn ơi, đại sư huynh Triệu Huỳnh Võ tài ba lỗi lạc như vậy, mà bà thiệt **tệ** quá chừng chừng đi thôi... lại còn **còn cù lằn** nữa! Sao không “cua”? Mà để ảnh lọt vào giếng mắt xanh của kiều nữ ở Long An vậy nè trời...”*

Hai chị đồng môn, bà chị nào của chúng tôi thuở đó cũng tròm trèm “*thất thập cổ lai hy*” tóc pha màu sương trắng mà vừa ới ới rửa sả... vừa cười ha hả, vừa rượt bắt nhau khắp phòng khách của khách sạn... như thuở còn là học sinh Trung học. Những đồng môn khác, và tôi ló ngó kẻ ngồi, người đứng gần đó nghe thấy... Chu mẽ mẽ ới! Chúng tôi được trợn cười vui vẻ ồn ào như vỡ chợ!

Tôi thật sự may mắn và diễm phúc, dù là người viết mới, còn non nớt giữa “...Thiên hình vạn trạng muôn ngàn tinh tú những cây bút bậc thầy bậc anh chị... đã thành danh khi còn trong nước, và ở hải ngoại...”

Xin tạ ơn Trời, cảm ơn tình người! Bởi vì: “*Đời người như giọt mưa sa/ Kẻ vào đài các kẻ sa giếng sâu*” (Trên Google).

Trích trong “*Bóng Thời Gian*” phát hành, năm 2021

TỆ XÁ DIỄM DIỄM KHÁNH AN
DƯ THỊ DIỄM BUỒN
Email: dtdbuon@hotmail.com

www.vietnamvanhien.org